

Tâm sâu vào đạo – Trích từ Phật Thuyết Kinh Khả Điều A Na Hàm

Một thời, Phật giáo hóa ở nước Xá Vệ. Ngài **Hoa Đạt Nam** dẫn **năm trăm vị cư sĩ lòng tin thanh tịnh**, đến chỗ ngài Xá Lợi Phất chí kính đánh lễ, lễ rồi, thỉnh cầu khai thị. Xá Lợi Phất ứng cơ khai hóa, dùng phương tiện tuyên thuyết nghĩa Kinh.

Hoa Đạt Nam dẫn năm trăm đệ tử đi đến trước đức Phật Thích Ca, đầu mặt lễ sát chân Phật, lễ xong đứng dậy, chấp tay trước ngực, đi nhiễu Phật ba vòng, rồi ngồi một bên.

Như Lai hoan hỷ, chuyển tướng hỏi han, bày **phương tiện phát khởi**, liền hỏi Hoa Đạt Nam rằng: “Nhờ **những công đức nào mà ông giáo hóa được năm trăm người đệ tử này theo ông?**”

Hoa Đạt Nam quỳ gối, chấp tay thưa rằng: “Con thường phụng hành bốn điều Phật dạy. Một là, chí thành bố thí, hai là, chỉ nói lời tốt. Ba là, Xem xét bạn bè, cung cấp cho họ đầy đủ những vật cần dùng, không để thiếu thốn. Bốn là, có tiền tài cùng bạn bè chung hưởng, không tính toán của nhau.”

Như Lai khen ngợi rằng: “Lành thay! Lành thay! Những việc làm thiện lành của chư Phật trong quá khứ, không vượt qua bốn việc này. Những việc thiện lành của chư Phật trong vị lai, cũng không vượt qua bốn việc này. Những việc làm thiện lành của chư Phật hiện tại cũng không vượt qua bốn việc này.”

Như Lai vì Hoa Đạt Nam khai thị sâu hơn một bước, mở rộng nghĩa kinh, diễn nói diệu âm viên mãn. Sau khi thuyết giảng Kinh xong, Hoa Đạt Nam cùng năm trăm đồ chúng của ngài, nghe được điều chưa từng có, đều rất vui mừng, đứng dậy đánh lễ, sau đó lui ra pháp tòa.

Hoa Đạt Nam dẫn mọi người quay về nhà, về đến chỗ thường ngày tĩnh tu, gọi

những người giúp việc, và tất cả các nô tỳ ra ngồi ở trước, rồi cùng hội tập giảng đường thuyết kinh, theo trình độ của đại chúng mà vì họ thuyết giảng Kinh, luyện tập nghĩa lý tinh tế, và nghĩa lý tinh sâu của giới, và diễn nói tường tận nghiệp quả thiện ác, và các khổ trong đường sanh tử. Phương tiện mở bày, rõ ràng rành mạch. Lại truyền lời các vị nô dịch, và những người nghề nhân ca múa hát xướng, cũng vì họ phương tiện thuyết pháp, khiến họ đối với nghĩa lý tinh yếu của giới kinh, thấy đều thông đạt.

Vừa nhắc nhở xong, mọi người đều được khai phát, hoan hỷ ra sức tu hành. Hoa Đạt Nam lại trở về nhà sau, chuyển lời cho các phụ nữ, cùng tề tựu đến nghe giảng, vì họ mở bày phương tiện tuyên thuyết yếu chỉ của giới kinh. Các hàng nữ nhân cũng đều được cảm hóa, biết rõ tội lỗi thành tâm sám hối lìa khỏi lỗi lầm và tu thiện tăng tiến đức hạnh yếu nghĩa. Hoa Đạt Nam sau khi vì đại chúng thuyết giới kinh xong, lui về tịnh thất trai giới trên tòa, đoạn nghiêm tĩnh tọa vào thiền định, nhiếp phục các tâm.

Lúc bấy giờ, có Tứ thiên vương cõi trời thứ nhất khai mở pháp hội, chư thiên thánh chúng đều đến hội họp, cùng nhau khen ngợi công đức của Hoa Đạt Nam. Thích Đề Hoàn Nhân thay mặt các chư Thiên Vương, xuống đến thất Hoa Đạt Nam, diện kiến ca ngợi công đức của Hoa Đạt Nam, cũng bảo chư thiên thánh chúng cùng đến tỏ lòng kính ngưỡng. Hoa Đạt Nam lúc bấy giờ đã đạt được tâm bình đẳng, nên nghe như không nghe, yên lặng không đáp lời. Thích Đề Hoàn Nhân được lợi ích thâm sâu lòng càng thêm kính ngưỡng, ẩn mình biến mất.

Lát sau lại có một vị Tỳ Kheo từ chỗ Như Lai đến, đang lúc Hoa Đạt Nam xuất định. Ông liền đứng dậy nghinh đón tiếp rước vị Tỳ Kheo, mời ngồi ở trước. Tỳ Kheo nói rằng: “Như Lai ở trước đại chúng, thường khen ngợi công đức của ông, để khuyến tấn đại chúng.” Hoa Đạt Nam trả lời Tỳ Kheo rằng: “Khi Phật khen ngợi con, trong chúng có hàng bạch y không? Tỳ Kheo đáp:

“Không có hàng bạch y.” Tỳ Kheo liền hỏi: “Nếu trong đó có hàng bạch y, thì có gây ra sự hiềm nghi nào chẳng?” Hoa Đạt Nam thưa: “Phật nói lời chân thật, sợ hàng bạch y căn cơ không đạt, trí tuệ chưa khai mở, không thể sanh lòng tin thâm sâu, sanh tâm nghi hoặc sẽ thành gốc tội. cho nên đối với lời Phật dạy, vọng sanh ngờ vực suy đoán, sau khi chết nhất định sẽ đọa vào địa ngục. Hơn nữa hàng bạch y đa phần không giải thoát, giả sử có thể tin lời Phật, nghe Phật xưng tán ca ngợi con, liền đến phụng sự con, bố thí cho con, vô cớ tự rước phiền phức, Con không thích làm phiền người khác. Do duyên cớ này, nên con mới hỏi như vậy. Tỳ Kheo từ giã ra về, Hoa Đạt Nam thưa: “Có lẽ từ sớm đến giờ thầy chưa ăn gì. Xin mời thầy ở lại thọ thực.” Nói xong, ông ta liền đi lấy nước, thức ăn.

Tỳ Kheo ăn uống xong, trở về tinh xá Kỳ Hoàn, đến trước Như Lai, bẩm bạch mọi việc, kể lại đầu đuôi câu chuyện hỏi đáp, tường thuật không sót. Như Lai khen ngợi rằng: “Lành thay, Lành thay! Ta thường vì các ông nói Hoa Đạt Nam có bảy việc phải không? Nay lại thêm một việc nữa, tổng cộng có tám việc, tám việc đó là gì?

Một là, không mong cầu, không muốn cho người khác biết.

Hai là, Có lòng tin, không muốn cho người khác biết.

Ba là, Biết tự ăn năn lỗi lầm, không muốn cho người khác biết.

Bốn là, Biết hổ thẹn, không muốn cho người khác biết.

Năm là, Tinh tấn, không muốn cho người khác biết.

Sáu là, Tự quán sát, không muốn cho người khác biết.

Bảy là, đã được thiên định, không muốn cho người khác biết.

Tám là, có trí tuệ, không muốn cho người khác biết.”

Như Lai ca ngợi đức hạnh của Hoa Đạt Nam, làm gương đức hạnh xong, các vị Tỳ Kheo đều rất vui mừng, tâm được lợi ích trầm tĩnh trong công phu tu hành.